

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget tilsigter at ændre den retstilstand vedrørende fradrag for forudbetalte renter, som er fastlagt ved Højesterets dom af 14. oktober 1994, jf. UFR 1994, side 963.

Højesterets dom vedrørte en skatteyder, som den 30. december 1986 optog et vekselån i et pengeinstitut på 2 mio. kr. og straks forudbetalte et halvt års rente med 110.000 kr. Højesteret lagde til grund, at skatteyderens eneste eller væsentligste formål med lånoptagelsen var at skabe mulighed for at udnytte de ændringer vedrørende den skattemæssige behandling af renteudgifter og -indtægter, som trådte i kraft den 1. januar 1987. Låneprovenuet blev indsat på en aftalekonto i samme pengeinstitut, og indeståendet blev pantsat til sikkerhed for lånet. Skatteyderen kunne hæve det indskudte beløb indtil 1. marts 1987 til køb af almindelige obligationer, som så skulle ligge til sikkerhed for lånet. Der blev i januar og februar 1987 købt obligationer. Købet krævede ikke nogen form for tilladelse fra pengeinstituttet. Højesteret fandt, at lånet og de betalte renter savnede realitet i skattemæssig henseende indtil det tidspunkt i januar og februar 1987, hvor indeståendet blev anvendt til køb af obligationer. De forudbetalte renter på 110.000 kr. kunne derfor ikke fradrages i indkomståret 1986. Højesteret fandt heller ikke, at den anerkendte renteudgift for 1987 på 84.865 kr. kunne henføres til skatteåret 1986.

Højesteretsdommen er kommenteret af advokat Mogens Tange, Aars, i Advokaten 5/1995 i artiklen: »Er Højesteret blevet lovgiver?« Problemstillingerne er endvidere behandlet i spørgsmål nr. S 231, 670 og 849 efter Folketingets forretningsordens § 20 i folketingsåret 1995-96 af Kim Behnke (FP) og skatteministerens besvarelse heraf, jf. Folketingstidende 1995-96, FF 949, 2406 og 2774.

Reglerne om fradragstidspunktet for renteudgifter fremgår af ligningslovens § 5, som blev indsat ved lov nr. 203 af 17. maj 1984 om ændring af ligningsloven. (Fradragstidspunkt for renteudgifter m.v.). § 5, stk. 1, fastslår, at rentefradragsretten som hovedregel er knyttet til forfaldstidspunktet. § 5, stk. 2, der omhandler fradragsretten for forudbetalte renter, fastslår, at renteudgift, som vedrører en længere periode end 6 måneder, og som forfalder mere end 6 mæ-

der før udløbet af perioden, skal fordeles over den periode, renten vedrører. Det fremgår af bemærkningerne til § 5, stk. 2, at 6-måneders-grænsen er valgt for ikke at gribe ind i en række korte låncarrangementer, hvor fradragsretten fortsat bør være knyttet til forfaldstidspunktet.

Det fremgår således tydeligt og klart af bestemmelserne i ligningslovens § 5, stk. 1 og 2, at forudbetalte renter i indtil 6 måneder kan fradrages, uanset hvornår og til hvad lånets provenu tænkes anvendt. På trods heraf har skattemyndighederne og Højesteret altså alligevel i den oven for nævnte dom nægtet en skatteyder fradragsretten for forudbetalte renter vedrørende et lån i et anerkendt pengeinstitut.

Højesteretsdommen bevirker efter forslagsstillernes opfattelse en uhensigtsmæssig retstilstand vedrørende fradrag for forudbetalte renter. Det er utilfredsstillende for pengeinstitutterne og deres kunder, at lånetransaktioner, som alle anser for at være lødige, af skattemyndighederne kan erklæres for ikke at være reelle, hvorved de betalte renter ikke kan fradrages af kunden. Det er ikke ualmindeligt, at en skatteyder, der ønsker at foretage en investering, optager et lån i et pengeinstitut for at have kapitalen klar, når der efterfølgende skal investeres i hus, bil, obligationer eller aktier, og ofte vil der være aftalt begrænsninger i dispositionsretten, idet pengeinstituttet skal have pant i investeringsobjektet. Det er meget uheldigt, hvis renter af en reel retlig og faktisk gæld, der betales til pengeinstituttet vedrørende den tid, låneprovenuet henstår i pengeinstituttet indtil investeringen, ikke er fradragsberettigede. På baggrund af den usikkerhed, som højesteretsdommen bevirker vedrørende fradragsretten for forudbetalte renter, foreslår forslagsstillerne ligningsloven ændret, således at fradragsretten udtrykkelig fremgår af loven.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter statsskattelovens § 6, litra e, kan renteudgifter vedrørende gæld fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Fradragstidspunktet for renterne fremgår af ligningslovens § 5. Den foreslåede ændring af ligningsloven supplerer statsskattelovens bestemmelse, således at det forhold, at en låne-